

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **Ing. O. O.**, zastoupeného JUDr. M. G., jako obecným zmocněncem, bytem Z. 2432/34, K.-N. M., proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 23.7.2013 č.j. MSK 97100/2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst.1 písm. f), bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen zákon o silničním provozu), kterého se měl dopustit tím, že dne 5.4.2013 kolem 16:07 hod. v Petřvaldě na ul. Ostravská, jako řidič osobního motorového vozidla VW Passat rz X,

překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o více než 20 km/h. Měřicím zařízením mu byla změřena rychlost 75 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h v jeho prospěch, jel rychlostí 72 km/h, tedy rychlostí o 22 km/h vyšší než byla povolena rychlost jízdy, kdy tento přestupek spáchal v období 12ti po sobě jdoucích kalendářních měsíců podruhé. Tímto porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena sankce podle ust. § 11 odst. 1 písm. b), c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v souladu s ust. § 125c odst. 4 písm. e) a § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu pokuta v částce 4.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 4 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. V souladu s ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku v částce 1.000,- Kč, kterou paušálně stanoví vyhláška MV č. 231/1996 Sb. Splatnost sankce pokuty a nákladů řízení v celkové částce 5.000,- Kč byla stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Město Orlová, odbor dopravy rozhodl dne 30.5.2013 č.j. OD/PŘ/122/2013/MRA tak, jak ve výroku [1] tohoto rozsudku uvedeno. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že součástí oznámení přestupku je tiskový výstup z radarového měřicího zařízení doplněn technickými údaji týkající se naměřené rychlosti. Z uvedeného je zřejmé, že radarovým zařízením Ramer 10C byla dne 5.4.2013 v 16:07 hod. vozidlu VW Passat rz X naměřena rychlost 75 km/h v úseku, kde byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, tak byla vozidlu naměřena nejnižší skutečná rychlost 72 km/h. Další součástí oznámení je rovněž ověřovací list radarového zařízení. Dle evidenční karty řidiče je 10 záznamů v trestech, z toho 6 záznamů se týká nejvyšší dovolené rychlosti. Správní orgán projednal věc bez přítomnosti obviněného, který se k jednání bez řádné omluvy nedostavil, přičemž dne 13.5.2013 osobně neznámá osoba přinesla omluvu obviněného, kterou správní orgán z důvodů uvedených v odůvodnění rozhodnutí neuznal. Při stanovení druhu a výše sankce správní orgán přihlédl k charakteru přestupku a skutečnosti, že u obviněného se nejednalo o první případ.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, Městského úřadu Orlová, ze dne 30.5.2013 potvrdil. V odůvodnění se vypořádal se všemi námitkami uvedenými v odvolání.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 8.8.2013 se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a závazání žalovaného povinností nahradit náklady řízení. V žalobě uvedl, že správní orgán věc projednal bez jeho přítomnosti s odkazem na ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Jednání bylo stanoveno na 15.5.2013, omluva byla doručena 13.5.2013 a v omluvě uvedl jako důvod přetrvávající závažné onemocnění, přičemž zdůraznil, že podle ust. § 41 odst. 4 správního řádu správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly důvody, které nastaly bez jeho zavinění. Nesouhlasí s tím, že omluva nebyla náležitá, a má za to, že se řádně omluvil. Nesouhlasí s tím, že jeho omluva nebyla bezodkladná ve smyslu ust. § 59 správního řádu, neboť omluvu učinil v době, kdy jeho zdravotní stav mu to dovolil. Z tohoto důvodu se nemohl ani vyjádřit

k důkazům. K důkazu předložil kopie nemocenského lístku a potvrzení o trvání pracovní neschopnosti.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě uvedl, že žalobní námítky jsou opakováním námitek odvolacích a pokud je odkaz na ust. § 41 správního řádu, pak žalobce nikdy žádost o prominutí zmeškání úkonu nepodal. Žalobce neuvedl nic o tom, že omluvu nemohl učinit dříve než 13.5.2013, tuto námitku vznáší poprvé až v žalobě, když žalobce toto své tvrzení ničím neprokazuje. Navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Přestupkové řízení bylo zahájeno dne 2.5.2013 doručením obvinění žalobci a současně byl předvolán k ústnímu jednání na 15.5.2013 v 15:30 hod. Žalobce podal písemnou omluvu, která byla nějakou osobou osobně přinesena na Městský úřad Orlová dne 13.5.2013. V omluvě uvedeno, že se omlouvá z neúčasti na den 15.5.2013 z důvodu přetrvávajícího závažného onemocnění páteře, pro které je od 19.9.2012 léčen, a to v rámci řádné vystavené pracovní neschopnosti. Současně požádal o změnu termínu a přiložil fotokopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystavené MUDr. R. H., praktickým lékařem ve Vratimově, ze dne 21.9.2012 o obsahu, že je neschopen od 19.9.2012. Současně přiložil i lékařskou zprávu uvedeného lékaře ze dne 13.5.2013, že je pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav způsobený závažným obecným onemocněním ve stavu dočasně práce neschopných nepřetržitě od 19.9.2012, když v období posledního měsíce došlo opět ke zhoršení nálezu i potíží. Předpoklad pracovní neschopnosti je dlouhodobý. Obviněný předložil V. díl uvedeného rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, kde není vyznačena možnost vycházek. Součástí spisu je úřední záznam pracovnice úřadu ze dne 15.2.2013 o obsahu, že kolem 11:34 hod. telefonovala lékaři MUDr. H. za účelem dalšího zjištění se zápisem, „že již v r. 2012 má od 12:00 hod do 18:00 hod. vycházky. Čas vycházek nebyl změněn, nemocný se má nacházet na adrese Š., U A. d. 1374 a pracovní neschopnost dosud trvá“. V protokolu o ústním jednání ze dne 15.5.2013 uvedeno, že obviněný se nedostavil. Dále součástí spisu je evidenční karta řidiče (žalobce) o obsahu 10ti záznamů, naposledy ze dne 2.9.2012, 4.5.2012 a 14.4.2012. Dále fotokopie ověřovacího listu č. 39/13 pro měřidlo - radarový rychloměr Ramer 10C ze dne 1.3.2013 a fotokopie osvědčení č. 2402/12 ze dne 8.3.2012 pro P. Š., Bc. o absolvování rozšířené odborné přípravy pro užívání silničních rychloměrů, mezi nimiž je uveden i Ramer 10. Dále snímek z radaru ze dne 5.4.2013 v 16:07:39 hod., na němž uvedeno osobní vozidlo rz X, zaznamenaná rychlost 75 km/h v místě s povolenou rychlostí 50 km/h a úřední záznam pprap. Bc. P. Š. o provádění měření rychlosti v obci Petřvald uvedeným rychloměrem dne 5.4.2013.

Jednání u krajského soudu

[7] U Krajského soudu v Ostravě dne 24.3. 2015 zástupce žalobce zdůraznil, že žalobci bylo odepřeno právo účastnit se projednání věci před správním orgánem. Žalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21.6.2013 sp. zn.

6As 25/2013 a uvedl, že žalobce, i když se omluvil dva dny přede dnem jednání, měl tak učinit již dříve, neboť od počátku věděl, že je v pracovní neschopnosti.

Právní úprava

[8] Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupku, *koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.*

[9] Podle ustanovení § 59 věta čtvrtá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, *předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.*

Právní posouzení věci samé

[10] Žalobce vytýká správnímu orgánu projednání věci bez jeho přítomnosti a má zato, že se v dostatečném časovém předstihu a z vážného důvodu z jednání omluvil, jestliže tak učinil 13.5.2013 a jednání bylo nařizeno na 15.5.2013 a jako vážný důvod uvedl zdravotní stav, potvrzený rozhodnutím o pracovní neschopnosti a potvrzením lékaře ze dne 13.5.2013. Z obsahu spisu zcela jasně vyplývá, že žalobce dva dny před jednáním, které se konalo v odpoledních hodinách (v 15 hodin), se písemně omluvil z důvodu pracovní neschopnosti, která trvala od 19.9.2012, a která dle vyjádření ošetřujícího lékaře bude ještě dlouhodobá.

[11] S odvoláním na uvedené v odst. [8] a [9] tohoto rozsudku řízení o správních deliktech spočívá na zásadě ústnosti a bezprostřednosti a za vadu řízení se tak považuje, pokud věc bude projednána v nepřítomnosti obviněného, který se nedostavil z důležitého důvodu nebo se neomluvil bezodkladně. Žalobce popírá názor správního orgánu ohledně včasnosti omluvy. Soud konstatuje fakta zjištěná ze spisu: žalobce byl v pracovní neschopnosti od 19.9.2012, předvolání na jednání dne 15.5.2013 mu bylo doručeno dne 2.5.2013. Žalobce, ač od 2.5.2013, tedy třináct dnů před jednáním, věděl, že je v pracovní neschopnosti, teprve dva dny přede dnem jednání správnímu orgánu omluvu předložil. Jestliže žalobce v žalobě uvedl, že tak činil, až mu to dovolil zdravotní stav, pak soud takové tvrzení nepřijal jako důvodné. Žalobce sám uvedl, že omluvu osobně na úřad nepřinesl on, ale jiná osoba a dle záznamu ošetřujícího lékaře ze dne 13.5.2013 zhoršený nález a nárůst potíží „již trvá poslední měsíc“. Z uvedeného nelze než dospět k závěru, že pokud u žalobce opravdu došlo ke zhoršení zdravotního stavu již měsíc před ústním jednáním, pak omluva podaná teprve dva dny před ústním jednáním není včasná. Soud tak přisvědčil správnímu orgánu, že omluva nebyla podána bezodkladně.

[12] Pokud se týká druhé podmínky, vážného důvodu, že bezesporu zdravotní stav, který si vyžaduje pracovní neschopnost spadá do možné úvahy o vážném důvodu. V případě žalobce se však nejednalo o náhlou pracovní neschopnost, neboť tato trvala již od září 2012, tedy 8 měsíců přede dnem jednání, a to od prosince s vycházkami

v odpoledních hodinách; dle ošetřujícího lékaře s výhledem další dlouhodobosti. S ohledem na uvedené žalobceva žádost o změnu termínu jednání pak se rovněž posouvá do kategorie „dlouhodobosti“. Žalobce měl povolené vycházky, dokonce od roku 2012, a to v odpoledních hodinách od 12:00 do 18:00 hodin, tedy v době, kdy bylo nařízeno jednání. Žalobce se tak svou účastí u jednání nemusel obávat ani z porušení povinností pojištěnce o dodržování léčebného režimu. Soud přisvědčil i v tomto správnímu orgánu, jestliže důvod omluvy žalobci neuznal. Samotná pracovní neschopnost není automaticky vážným důvodem omluvy z jednání o přestupku a ve svém zájmu si žalobce měl, např. telefonním dotazem, u správního orgánu ověřit, zda jeho omluva bude akceptována. To, že pracovní neschopnost sama o sobě není důvodem pro odročení jednání, bylo již opakovaně judikováno a soud tak odkazuje např. na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28.5.2010 sp. zn. 11 Tdo 90/2010, ve kterém bylo vysloveno, že „rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, který obviněný předložil soudu po skončení hlavního líčení dne 12. března 2007, se totiž vystavuje především pro účely sociálního zabezpečení a pro pracovní právní účely a není z něj patrný charakter onemocnění, způsob léčby ani druh a rozsah omezení, která pro obviněného z jeho onemocnění nebo léčby vyplývají. Samo o sobě tak nemůže být dostatečným podkladem pro závěr, že obviněnému brání v účasti u soudního jednání zdravotní důvody“. Dále např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18.4.2012 č.j. 4 Tdo 250/2012-24, kde dovolací soud uvedl: „navíc Nejvyšší soud považuje za potřebné poznamenat, že ani rozhodnutí lékaře o vzniku dočasné pracovní neschopnosti ve smyslu ustanovení § 60 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, které mohl obviněný soudu doložit, samo o sobě neprokazuje, že obviněný současně není schopen se dostavit k veřejnému zasedání soudu. K tomu, aby bylo možné považovat omluvu za řádnou, musela by obsahovat dostatečný podklad pro závěr, že zdravotní důvody skutečně znemožňují obviněnému účast na nařízeném úkonu, tj. v posuzovaném případě účast u veřejného zasedání odvolacího soudu. Ani samotné předložení zmíněného rozhodnutí lékaře, jak již bylo uvedeno, dostatečným podkladem být nemůže, protože z něj není patrný charakter onemocnění a způsob léčby, ani druh a rozsah omezení, která z případného onemocnění nebo z jeho léčby pro konkrétní osobu vyplývají, a není v něm uvedena ani diagnóza onemocnění, resp. její statistické označení“. Nicméně v souzené věci žalobce kromě rozhodnutí o pracovní neschopnosti, a to ještě jen díl V., což je rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti – hlášení zaměstnavateli, předložil i vyjádření praktického lékaře o zhoršení zdravotního stavu v posledním měsíci, avšak ani z tohoto vyjádření není zjistitelné, zda žalobce je schopen se jednání zúčastnit. Soud i při vědomí vstřícného názoru Nejvyššího správního soudu ohledně postupu správního orgánu, jedná-li se o první omluvu (např. rozhodnutí ze dne 27.2.2014 č.j. 7 As 124/2013-25), přisvědčil správnímu orgánu, že nebyl důvod omluvu vyhodnotit jako řádnou a termín jednání změnit.

[13] Soud přisvědčil žalobci o možnosti postupu dle ustanovení § 41 odst. 4 správního řádu, avšak z obsahu spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce nepožádal o prominutí zmeškání úkonu ve smyslu ust. § 41 odst. 2 správního řádu a správní orgán tak nebyl oprávněn o zmeškání úkonu rozhodovat.

[14] Soud s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že postupem žalovaného nebyla porušena procesní práva žalobce ve správním řízení, jestliže věc byla projednána bez přítomnosti žalobce.

[15] Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 25. března 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně